

РЕШЕНИЕ

№ 447

гр. Плевен, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венелин Д. Н.

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Венелин Д. Н. Административно наказателно дело № 20234430201626 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 21-0938-004946/10.01.2022 г., издадено от *** на сектор в ОД МВР Плевен, сектор пътна полиция, с което на Д. Н. Н., ЕГН ***** са наложени административни наказания на основание чл.183, ал.7 от ЗДвП глоба в размер на 300,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП

В жалбата се излагат твърдения, че наказателното постановление е незаконосъобразно и издадено в разрез с императивните правила на чл.57, ал.1 т.5, 6 и 7 от ЗДвП. Твърди се, че административнонаказващият орган е визирал в наказателното постановление обстоятелства, които не отговарят на обективната фактическа обстановка, поради което моли да се отмени изцяло същото като незаконосъобразно.

Ответникът в съдебното производство не се представлява в съдебно заседание. В съпроводително писмо, с което е изпратил административнонаказателната преписка в съда, е изразил становище, че жалбата е неоснователна, недоказана и следва да бъде оставена без

уважение. Сочи се, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно.

Съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 557356 е съставен на 29.12.2021г. от Ц. Н. Х. на длъжност *** при ОД на МВР-Плевен, сектор пътна полиция против Д. Н. Н., затова, че на 29.12.2021г. в 08:50 часа в град Плевен, у*** до ИААА Плевен с посока на движение към ул.“Георги Кочев“, като водач на лек автомобил *** управлява горепосоченото МПС, навлиза и не съобразява поведението си с пътен знак В2"Забранено влизането на ППС в двете посоки“ и пътен знак ЖЗ предварителен указателна табела за отклоняване на движението при въведена временно ограничаване на движението със заповед РД №12163 от 13.05.2021г. на община Плевен, с което е нарушил чл.6, т.1 от ЗДвП. Жалбоподателят е подписал акт без да изложи възражения.

На 29.12.2021г. жалбоподателят е депозирал писмено възражение срещу АУАН до *** сектор в ОД МВР Плевен, сектор пътна полиция към ОДМВР, в което изложил следното: „Неотричам извършеното нарушение, но желая да поясня, че аз съм автоинструктор и когато съм на изпит съм длъжен да посетя ИА „Автомобилна администрация“ за да присъствам на жребия на изпита и да взема изпитващия. Единственият подход за паркинга на ИА „Автомобилна администрация“ е през ул.“Иван Миндиликов“. Господин Х. ме придружи до и там господин Н. и господин Д. потвърдиха, че съм на изпитна комисия и че съм длъжен да взема изпитващия. Уточнявам, че всички паркоместа на ЖП гарата и около *** бяха заети. Настоявам да отмените АУАН, тъй като нарушението е извършено за да изпълня служебните си задължения като член в изпитната комисия.“

От показанията на актосъставителя и свидетел по делото Ц. Н. Х. се установява, че към момента на извършване на проверката и съставяне на АУАН е заемал длъжността *** в ОД на МВР, сектор пътна полиция.

Установява се, че на датата на процесното събитие имало временна организация на движението, поради извършване на ремонти дейности на автогара Плевен. На мястото, където се били позиционирали било като полева автогара. Влизали и излизали единствено автобуси, обслужващи автобусни линии от Плевен и за Плевен. Мястото било обозначено с пътни знаци, които били поставени така, че да пречат на автомобилите да влизат от кръстовището на ул. "Иван Миндиликов".

Показанията на актосъставителя се потвърждават и от показанията на св. Б. К., присъствал при установяване на нарушението и при съставянето на АУАН. Свидетелят К. заявява, че работи като *** в ОД МВР Плевен, сектор пътна полиция и към момента на извършване на проверката изпълнявал служебните си задължения съвместно с колегата си Х.. Посочва, че спрели за проверка управлявания от жалбоподателя лек автомобил, който не се съобразил с поставените знаци от община Плевен за временна организация във връзка с ремонта на автогара Плевен. Разяснили на водача нарушението и му съставили АУАН. Св. К. допълва, че пред постъпване на смяна винаги проверявали дали пътните знаци са на местата си и че имало преносими табели, които били поставени в началото на автогарата от началото на ремонта.

Съдът се отнася с доверие към заявеното от посочените по-горе свидетели, тъй като показанията им са изчерпателни, логически – последователни, не съдържат вътрешни противоречия, допълват взаимно се взаимно и са съответни на констатациите изложени в АУАН..

Показанията на горепосочените свидетели съдът прецени като преки доказателства, които допринасят за изясняване на обстоятелствата по чл.102 от НПК относно участието на жалбоподателя в извършеното нарушение.

Внимателният анализ на показанията на свидетелите Ц. Н. Х. и Б. К., съпоставени с останалите доказателствени средства сочи на липса на основания за дискредитиране на заявеното от тях. Всеки един от тях последователно и логично възпроизвежда единствено факти и обстоятелства от действителността лично възприети, без да се ангажират с мнения или предположения. Изпълняваната от тях полицейска функция също не дава основание те да се считат предубедени или заинтересовани от изхода на процеса, щом като няма доказателства в тази насока.

При анализа на гласните доказателствени средства съдът следва да коментира обясненията на жалбоподателя Д. Н. Димитров, като отчете, че те са както средство за защита, упражняването на което не води до задължение за поведение, насочено към разкриване на обективната истина, така и важен

източник на доказателства, чиято истинност и достоверност следва да бъдат проверени, като бъдат съпоставени с други доказателства и проверяване чрез други доказателствени средства.

В съдебно заседание жалбоподателят дава обяснения, че на датата посочена в АУАН трябвало да бъде на изпит в девет часа и трябвало да вземе изпитващия с оборудването – камери и табели от ДАИ. Твърди, че се движел по бул. „Данаил Попов“ в посока жп гара Плевен, като по пътя имало паднал знак от забранителните зад един автобус, който видял впоследствие.

Оправдателните обяснения, дадени от жалбоподателя в хода на съдебното следствие, съдът оцени единствено като защитна версия, която като невярна съдът, отхвърля. Налице е несъгласуваност между неговите обяснения, писменото възражение, което е депозирал пред наказващия орган, където изрично е посочил, че не „отрича извършеното нарушение“ и достоверните факти по делото, установени чрез показанията на свидетелите Ц. Н. Х. и Б. К., които показания съдът оцени, като правдиви, логични и взаимно допълващи се.

По делото бяха разпитани и доведените от жалбоподателя свидетели М. Щ. и П. А., чиито показания съдът не кредитира. В показанията си св. Щ. твърди, че при посещение на офиса си, който се намирал в „Мания тауър“ възприел жалбоподателя, който снимал с телефона си нещо. От жалбоподателя научил, че му е съставен АУАН и че снима кръстовището, защото бил невинен. Твърди, че на кръстовището не се виждало забранителен знак, имало един който бил паднал на земята, а друг пък бил пакетирал с нещо.

В показанията си св. П. А. твърди, че работи като инструктор в ДАИ. Заявява, че в края на месец декември през 2021г. пътувал с учебен автомобил и в района на жп гара Плевен възприел, че жалбоподателя са го спрели полицейски служители. Помислил, че е станало пътнотранспортно произшествие и се свързал по телефона с Н., който му обяснил, че са го спрели защото е нарушил знак „забранено влизането в двете посоки“. Заявява, че имало знак, който бил поставен успоредно на пътя, пред автогарата, но не се виждало знак за задължително наляво. Твърди още, че за знак за забрана на движението не се виждал.

По отношение на показанията на свидетелите М. А. и П. Щ. на първо

място следва да се отбележи, че те както сами заявиха са в служебни и приятелски отношения с жалбоподателя и в този смисъл свидетелствайки се стараят да му помогнат и съдействат в неговата защитна теза. На второ място, те не се очевидци на извършване на проверката, поради което и няма как да се възприели движението на автомобила на жалбоподателя. На следващо място съдът констатира противоречие в техните показания и в обясненията на жалбоподателя относно поставените забранителни знаци регулиращи движението около автогара Плевен. Така например в обясненията си Н. твърди, че е видял пътен знак паднал зад един автобус. Свидетелят Щ. в показанията си на свой ред твърди, че имало пътен знак пакетиран с нещо, а св. А., че имало поставен знак, но не се виждало задължително наляво. И не на последно място, показанията на тези двама свидетели се опровергават по категоричен начин от показанията на свидетелите Ц. Н. Х. и Б. К..

При това положение съдът оцени показанията на св. Щ. и А. като недостоверни, дадени единствено с цел да обслужат конкретните нужди на момента в полза на жалбоподателя, но не и да подпомогне изясняването на истината по делото.

Ето защо изградената от подсъдимия версия, подкрепена и от показанията на св. не намира подкрепа от останалия доказателствен материал, поради което съдът намира, че се касае за версия на защита, която като невярна, съдът отхвърля.

При така установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

Настоящото производство е от административнонаказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето посочено в акта и НП и дали е извършено от него виновно. Следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т.е. посоченото в акта не се счита за доказано. Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК обвиняемия (в случая нарушителя) се счита за невиновен до доказване на противното. Това означава, че в тежест на административно наказващия орган

(по аргумент от чл. 84 ЗАНН във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субекта на административно наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение, и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.).

Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административнонаказателното преследване. В настоящият случай това означава, че административнонаказващият орган следва да докаже, че жалбоподателя е извършил посоченото в НП административно нарушение, и че го е извършил виновно. Освен това следва да се установи, дали деянието на жалбоподателя изобщо съставлява административно нарушение.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – *** РУ в ОД МВР-Плевен, оправомощен със Заповед №8121з-1632/02.12.2021г., а АУАН е съставен от оправомощено за това лице – св. Ц. Н. Х. – младши контролър при ОДМВР -Плевен, секторпътна полиция. Компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган, издал обжалваното НП, следва от представената по делото Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

От доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че на 22.05.2021г. свидетелите Б. К. и Георги Ралчев – служители в ОД на МВР Плевен, сектор пътна полиция се позиционирали в района на автогара Плевен, където се извършвали строително ремонтни дейности Поради тази причина били поставени пътни знаци, които забраняват влизането на ППС, с изключение на автобуси и граждани. Свидетелите възприели, че управляваният от Н. лек автомобил, навлязъл в зоната на действие на пътен знак В2 “Забранено влизането на ППС“. Полицейските служители спрели автомобила и съставили АУАН на водача.

Съгласно чл.6, т.1 от ЗДвП, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със

светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

Административно-наказващият орган правилно е квалифицирал извършеното нарушение, правилно е приложил материалния закон, като е посочена и правилната санкционна норма на чл. 183, ал.7 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец и с глоба от 300 лв. водач, който навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътнo превозно средство при въведена временна забрана за движение.

Безспорно административното нарушение е съставомерно и от обективна, и от субективна страна и правилно, обосновано и законосъобразно наказващият орган е ангажирал отговорността на жалбоподателя за извършеното административно нарушение.

Настоящият съдебен състав намира наказателното постановление за съобразено с материалния закон и процесуалните правила.

Събрания по делото доказателствен материал изцяло съответства на фактическата обстановка описана и в АУАН и в НП.

С оглед на това атакуваното наказателно постановление се явява законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Предвид всичко изложено дотук и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

П О Т В Ъ Р Ж Д А В А наказателно постановление № 21-0938-004946/10.01.2022 г., издадено от *** на сектор в ОД МВР Плевен, сектор пътна полиция, с което на Д. Н. Н., ЕГН ***** са наложени административни наказания глоба в размер на 300,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец на основание чл.183, ал.7 от ЗДвП за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Плевенски Административен съд Плевен в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____